

ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

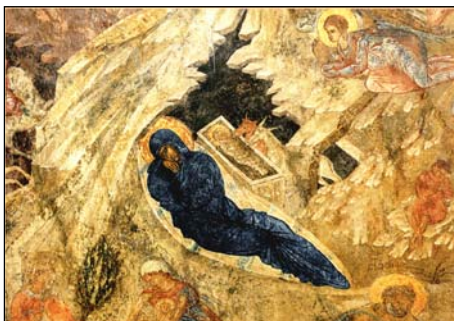
Τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Θεοτόκου

«Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι χρεώστης παντοτινὸς εἰς τὴν Μητέρα Του»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Ἄς ἀναβοήσωμε σήμερα, μεγάλη τῇ φωνῇ, μαζί με τὸν πνευματοκίνητο Ἀπόστολο καὶ Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας Παῦλο τὸν οὐρανοδόμονα: «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας»¹!

Ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς μας ἦταν χθὲς, εἶναι σήμερα καὶ θὰ εἶναι αἰωνίως ὁ ἴδιος καὶ ἀναλλοίωτος, ἓνας καὶ ὁ αὐτὸς αἰώνιος Θεός· προϋπῆρχε ὡς ἀσώματος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐνηθρώπησε ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, εἶναι δὲ τώρα ὡς Θεάνθρωπος καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, «ἐν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν τοῖς Οὐρανοῖς»².

Ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις καὶ ἡ ἀλληλοπεριχώρησις θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως στὸ Πρόσωπο τοῦ Λόγου, τὴν ὁποία σήμερα ἐορτάζουμε καὶ προσκυνοῦμε, ἦταν -εἶναι- καὶ θὰ εἶναι ἀδιάσπαστος καὶ ἀχώριστος.

Καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀρρήτου καὶ ἀρρήκτου Ἐνώσεως ἐθεουργήθη, δηλαδή ἐθεώθη ἡ ἀνθρωπίνη φύσις· ὁ Θεὸς ἔχρισε καὶ ἐθέωσε, ἡ δὲ ἀνθρωπότης ἐχρίσθη καὶ ἐθεώθη ἐξ ἄκρας συλλήψεως.

Ἔω τῆς πανθαύμαστης καὶ μεγαλειώδους αὐτῆς θεουργίας καὶ θεώσεως! Ἡ κτιστὴ φύσις μας ἔγινε μέτοχος τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν μεγαλοπρεπειῶν τοῦ Θεοῦ ὅπως λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἔγινε «ὁμόθεος»³!

Τὸ Μυστήριον τοῦτο, τῆς ἐνώσεως τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ καὶ τοῦ κτιστοῦ ἀνθρώπου, ἦταν τὸ ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον **Μυστήριον**· ὅταν ἐφανερώθη παρέμεινε **Μυστήριον**, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα θὰ παραμένῃ **Μυστήριον**,

«πιστευόμενον, ἀλλ' οὐ γινωσκόμενον», κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶν, «προσκυνούμενον, ἀλλ' οὐ πολυπραγμονούμενον»⁴.

Όλα ὅσα εἶναι οἰκεῖα τοῦ θεοῦ καὶ μεγάλου καὶ ἀπορρήτου καὶ ἀνεκνοήτου αὐτοῦ Μυστηρίου, τοῦ «**Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ**»⁵, πιστεύονται καὶ προσκυνοῦνται «**διὰ μόνου τοῦ Πνεύματος**»⁴, μόνο μὲ τὴν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ μόνο ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καθιστοῦν τὴν καρδιά τους, μὲ τὴν καλὴ **προαίρεσι**, δεκτικὴ καὶ χωρητικὴ τῶν θείων ἐλλάμψεων, τῶν Ἁκτίστων Ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, γεγονὸς τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἓνα ἀκόμη θαυμαστὸ μυστήριον.

Δὲν ἀποτελεῖ πράγματι μέγα μυστήριον καὶ θαῦμα τῆς Χάριτος ἡ ἔνωσις **πίστεως** καὶ **καρδίας**; Πῶς πληροφορεῖται ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καὶ δίδει πίστι καὶ συγκατάθεσι ἀδιάκριτη, ὅτι ὁ Θεὸς ἐγίνε ἀνθρώπος καὶ ἡ Μητέρα Του ἦταν καὶ παρέμεινε Παρθένος;

* * *

Φιλόχριστοι ἀδελφοί μου·

Τὸ ὑπερφύες «Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ»⁵ μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐμβαθύνωμε στὸ μυστήριον αὐτὸ τῆς ἐνώσεως **πίστεως** καὶ **καρδίας**.

Ὅπως μᾶς μυσταγωγοῦν οἱ θεοφόροι Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, πρέπει νὰ κοπιᾶσωμε ἐπίμονα, ἐργαζόμενοι τὶς πρακτικὰς ἀρετὰς καὶ ἐφαρμοζόντες τὶς θείας ἐντολὰς, ὥστε νὰ ἐκδηλώσωμε τὴν καλὴ μας **προαίρεσι** στὸν Φιλάνθρωπο Σωτῆρα μας.

Ἡ καλοπροαίρετος ἐπιμονὴ μας στὴν **Πράξι** λειτουργεῖ καθαρτικὰ καὶ θεραπευτικὰ στὸν **νοῦ** καὶ τὴν **καρδιά** μας, τοιοῦτοτρόπως δὲ ἀνοίγεται ὁ δρόμος πρὸς τὴν **Θεωρία** καὶ τὴν ἐμπειρικὴ κατανόησι τῶν ἀπορρήτων Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

«**Πᾶση δυνάμει τῆς πρακτικῆς ἐπιμελησώμεθα ἐργασίας**», μᾶς προτρέπει ὁ Ἀββᾶς Φιλήμων, «**δι' ἧς (δι' αὐτῆς) πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀναγόμεθα· ἢ ἐστὶν (αὐτὴ εἶναι) ἡ κατὰ διάνοιαν καθαριότης· ἧς (ταύτης) ὁ καρπός, φυσικὴ καὶ θεολογικὴ θεωρία. Πράξις γὰρ ἐπίδασις Θεωρίας**»⁶.

Ὁ κόπος τῆς ἐν Χριστῷ **Πράξεως** ἀνοίγει σταθερὰ τὸν δρόμον πρὸς τὰ ἱερὰ ἄδυτα τῆς ὑπάρξεώς μας, πρὸς τὸ ἐσώτατον εἶναι μας, ὅπου ἱερουργεῖται ἡ μυστικὴ ἔνωσις μας μὲ τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα μας,

«**διὰ τῆς τοῦ νοῦ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν καρδιαν, καὶ διὰ τῆς ἐν καρδίᾳ συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως μελετωμένης θείας καὶ μονολογίστου προσευχῆς, τῆς λεγούσης: “Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με”**»⁷.

Ὅταν λοιπὸν διαπιστώνεται ἀδυναμία νὰ ἐνωθῇ ἡ πίστις καὶ ἡ καρδιά, ὅταν ἀδυνατοῦμε νὰ **πληροφορηθοῦμε** τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας,

τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν ἀνοιγόμεθα καλοπροαίρετα διὰ τῆς **Πράξεως** πρὸς τὴν **Θεωρίαν**.

«Ὡστε, ἂν ἡμεῖς δὲν κοπιάσωμεν νὰ ἀνοίξωμεν πρῶτον μὲ τὴν προαίρεσίν μας τὸ νοερὸν στόμα τῆς διανοίας μας, δὲν δίδεται εἰς ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»⁸.

* * *

Χριστόνυμοι ἀδελφοί μου

Ἄς μὴ ἐπιτρέψωμε στὴν ἀποθάρρυνσι νὰ μᾶς κυριεύσῃ!... Τὴν ὁδὸ πρὸς τὴν ἐμπειρικὴ κατανόησι τοῦ «**Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ**»⁵, διὰ μέσου τῆς ἐμπόνου **Πράξεως** καὶ τῆς παραμυθητικῆς **Θεωρίας**, ὀφείλομε ὅλοι νὰ βαδίσωμε.

Στὴν θεωτικὴ αὐτὴ πορεία δὲν εἴμεθα μόνοι μας. Ἡ ἄχραντος Θεοτόκος, ἡ Ὅποια «**ἐδάνεισε σάρκα**»⁹ στὸν Δημιουργὸ τῶν ἀπάντων Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ πανίσχυρος Μεσίτρια, Ὁδηγὸς καὶ Προστάτις μας.

Τὸ «δάνειον» αὐτὸ τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν Κύριό μας ἤδη μᾶς βοηθεῖ νὰ προσεγγίσωμε πὼς τὸ ἕτερο μέγα **Μυστήριον τῆς Θεοτόκου**· διότι, ὁ Χριστὸς μας «**ἐδανείσθη**» ἀπὸ τὴν Παναγία Μητέρα Του

«**δάνειον ἐσωτερικὸν ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως, ἦτοι ἐξ αὐτῶν τῶν φυσικῶν καὶ πανάγων αἱμάτων τῆς Θεοτόκου· ὅθεν ὡς φυσικὸν δάνειον, εἶναι καὶ παντοτινόν, διὸ καὶ ἀκολούθως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ χρεώστης παντοτινὸς εὐρίσκεται εἰς τὴν Μητέρα Του**»⁹...

Ὁ νοῦς ἱλιγγιᾶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Μυστηρίου!... Μὲ τὴν Σάρκωσί Του ὁ ἄκτιστος Θεός, γίνεται «**χρεώστης**» στὸν κτιστὸ ἄνθρωπο, στὴν Μητέρα Του!...

Ἐπρεπε λοιπὸν ὁ Υἱὸς «**χρεωστικῶς**» νὰ δοξάσῃ καὶ ἐδόξασε Αὐτὴν «**μὲ ὅλας τὰς θεοπρεπεῖς δόξας καὶ τιμάς, μὲ ὅσας ποτὲ δὲν ἐδόξασεν ἄλλο κτίσμα**»⁹.

Καὶ περαιτέρω, ὁ Χριστὸς μας

«**χρεωστικῶς πρέπει νὰ εἰσακούῃ τὰς ἰκεσίας καὶ αἰτήσεις, ὅπου Τῷ προσφέρει ἡ Μητέρα Του**»⁹!...

Εἶδατε, ἀδελφοί μου εὐλογημένοι, εἶδατε τὰ μεγαλεῖα τῆς Παρθένου! Συναιδητοποιεῖτε, ἄρά γε, ποῖαν πανίσχυρο Μεσίτρια ἔχομε;

Ἄς προστρέχωμε λοιπὸν μὲ εὐλάβεια καὶ πίστι στὴν Χάρι Τῆς! Ἄς Τῆς ὑπενθυμίζωμε συνεχῶς, ὅτι μὲ τὸ «**δάνειόν**» Τῆς, «**ἔκαμε χρεώστην εἰς τὸν Ἐαυτὸν Τῆς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ**»⁹... Καὶ ἄς Τῆς ζητήσωμε νὰ μᾶς συμ-

παραστέκεται, ὡς θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, στὴν ἐπίπονη πορεία μας πρὸς τὴν κάθαρσιν, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν θέωσιν, διὰ **Πράξεως** καὶ **Θεωρίας**.

Ἡ πολύτιμος καὶ θεοπειθὴς εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ νὰ μᾶς συντροφεύῃ καὶ ἐνισχύῃ, ὥστε τὸ ἄθλημά μας αὐτό, διὰ μέσου τοῦ **Μυστηρίου τῆς Θεοτόκου** πρὸς τὴν ἐπίγνωσι τοῦ **Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ**, νὰ ἀσκῆται πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

Ἡ θεομητορικὴ Χάρις πάντοτε μαζί Σας!

† Ἁγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2007

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
✠ Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος
τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

---

1. Ἐβρ. ιγ´ 8.

2. Ἐβρ. η´ 1.

3. Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἔκδοσις Ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, § 17 (61) *Περὶ τοῦ τεθεῶσθαι τὴν φύσιν τῆς τοῦ Κυρίου σαρκὸς καὶ τὸ θέλημα.*

4. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἔργα, Ε.Π.Ε. τ. 9, σελ. 376, Θεσσαλονίκη 1985/Ὀμιλία ΙΔ´, *Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Πανυπεράγνου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας*, § 1.

5. Πρὸβλ. Ἐφεσ. γ´ 4.

6. Ἀββᾶ Φιλήμονος, *Λόγος Πάνυ Ὁφέλιμος*, ἐν Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπιτικῶν, τ. Β´, σελ. 250, ἐκδ. «Ἀστήρ», Ἀλ. καὶ Ε. Παπαδημητρίου, ἐν Ἀθήναις 1958.

7. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, σελ. 254, Βενετία 1836.

8. Αὐτόθι, σελ. 209.

9. Αὐτόθι, σελ. 548.